

ความคิดเห็นและความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

Perceptions and needs in using extensive reading to develop English reading ability

กุสุมา มะแซ¹ และ นิสากร จารุมณี²

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, tobeteaching_kuru@hotmail.com

² อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, nisakorn.j@psu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program (EP) และ Mini English Program (MEP) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน 4 แห่ง ที่ยังไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง เกี่ยวกับความสำคัญของวิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและความต้องการในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มประชากร คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ EP และ MEP ทั้งหมดจำนวน 17 คน และนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ EP และ MEP ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 130 คน จาก 4 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยายพื้นฐานและ t-test ผลการวิจัย พบว่า ครูและนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ EP และ MEP มองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวาง และมีความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในระดับมาก โดยระบุว่า การอ่านแบบกว้างขวาง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความรู้ทั่วไปแก่นักเรียน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนทักษะอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และยังช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งครูมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางมากกว่านักเรียน นอกจากนี้ ครูต้องการให้บรรจุกการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในหลักสูตร มีคู่มือให้ครูเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม และอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม สำหรับนักเรียน นักเรียนต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และจัดหาหนังสือที่ตอบสนองความสนใจและสอดคล้องกับความถนัดของนักเรียน สำหรับปัญหาหลักที่ทำให้ขณะนี้ไม่มีมีการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง คือ ครูและนักเรียนมีภาระงานและความรับผิดชอบมากจึงทำให้ไม่มีเวลาในการสอดแทรกการอ่านแบบกว้างขวางในการสอนทักษะการอ่าน

คำสำคัญ: การอ่านแบบกว้างขวาง, ความคิดเห็นต่อการอ่านแบบกว้างขวาง, ความต้องการในการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

ABSTRACT

This study aimed to survey from English teachers and students in English Program (EP) and Mini English Program (MEP) in the 4 secondary schools in Songkhla where extensive reading (ER) is not yet applied about their perceptions towards the use of extensive reading to develop reading ability and also their needs to use it. This study employed questionnaires to gather data from all 17 teachers and 130 Mathayomsuksa 3 students, and interviews were conducted with 8 teachers and 8 students. Mean, standard deviation and t-test were used to calculate quantitative data and the qualitative data were summarized. The results showed that most teachers and students have positive attitudes towards the use of extensive reading. They thought that extensive reading can promote students' vocabulary, grammar and general knowledge. Apart from enhancing reading ability, ER can develop students' speaking and writing. Moreover, ER can promote students' reading habit. The teachers perceived the importance and the advantages of ER more than the students do. The teachers strongly indicated that ER should be included in education curriculum. They also needed the ER teaching manuals and more training about how to use ER in class. The students wanted their teacher to use ER and to provide the materials which suit their interest and their proficiency level. Both teachers and students agreed that ER cannot be applied now due to the time constraints and too many assigned tasks and responsibilities.

Keywords: extensive reading, perceptions towards extensive reading, needs in using extensive reading

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญลำดับต้นๆของโลก เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างนานาชาติ ทั้งในแง่ของการศึกษา การทำธุรกิจ ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งและเป็นทักษะที่เราไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เลยในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ และตำราเรียน ล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษ ในการที่จะค้นคว้าหาองค์ความรู้ เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกจากสื่อเหล่านั้น จำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นหลัก ในการเรียนการสอนปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องพัฒนาการอ่านเพื่อให้ความรู้เตรียมพร้อมสู่การเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นและการประกอบอาชีพในอนาคต ยิ่งในโลกแห่งการแข่งขันในปัจจุบันนี้ การอ่านมากทำให้เรียนรู้มาก และได้เปรียบในการพัฒนาตนเอง ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษและความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรภาษาอังกฤษ (หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551) ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา ตลอดจนถึงระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) หลักสูตรได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่าน โดยกำหนดให้การอ่านอยู่ในมาตรฐาน และตัวชี้วัดแรกที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนา นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนานักเรียนตามมาตรฐานและตัวชี้วัดอื่นๆ เช่น การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยมีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ จากการรายงานผลสอบ O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ที่ผ่านมา พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่นักเรียนทำได้น้อยที่สุดและต้องปรับปรุงเร่งด่วน คือ มาตรฐานการเรียนรู้ 1.1 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ว่าด้วยเรื่องของความเข้าใจและการตีความ

เรื่องทีอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2558) สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ อาจเนื่องมาจาก นิสัยหรือพฤติกรรมการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไทยส่วนใหญ่ขาดนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังที่ จิรา จันทรทอง (2553) กล่าวไว้ว่า นักเรียนไทยอ่านน้อยเมื่อเทียบกับนักเรียนในหลายประเทศ นักเรียนไทยขาดนิสัยรักการอ่าน ทำให้ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ขาดแรงจูงใจที่จะอ่านหนังสือโดยเฉพาะหนังสือภาษาอังกฤษ และคิดว่าภาษาอังกฤษเข้าใจยากและซับซ้อนด้วยโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิดีนันท์ คงบางปอ (2550) ที่พบว่า การอ่านภาษาอังกฤษมีความยากทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนไม่ชอบอ่าน สนธิ ยืนศักดิ์ และสุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล (2551) ระบุว่านักเรียนไทยไม่ชอบอ่านและเรียนภาษาอังกฤษ แม้กระทั่งการอ่านล่วงหน้าเพื่อเตรียมบทเรียนหรืออ่านเพื่อทบทวนบทเรียน เพราะไม่รู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ นักเรียนไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการอ่าน ไม่มีจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นจะต้องอาศัยการปลูกฝังและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนานิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นตัวกลางในการช่วยพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษ เพราะการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษนั้น บทอ่าน (reading texts) จะเป็นตัวกลางให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษา ตลอดจนเนื้อหาเรื่องราวต่างๆ ในการพัฒนาทักษะและนิสัยรักการอ่าน Nuttall (1996) กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญมากในการที่จะช่วยพัฒนาและเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เริ่มต้นจากการเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียน สร้างแรงจูงใจในการอ่านให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน คัดเลือกสิ่งที่จะอ่านให้เหมาะกับระดับของผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดผู้เรียนให้ฝึกฝนเทคนิคการอ่าน ให้เกิดความรู้สึกลอยๆจะอ่าน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนทำได้ในห้องเรียน แต่เหนือสิ่งอื่นใดบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนนั้น คือ การที่ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ครูผู้สอนจัดให้ฝึกฝนในห้องเรียนไปต่อออกนอกห้องเรียน กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีความเต็มใจที่จะอ่านหนังสือด้วยตนเองโดยปราศจากการบังคับ นั่นคือการอ่านแบบกว้างขวาง หรือ Extensive Reading Day and Bamford (1998) ได้อธิบายว่า การอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) คือการอ่านแบบเน้นผู้อ่านเป็นสำคัญ ผู้อ่านมีอิสระที่จะเลือกอ่านสิ่งที่ตนเองสนใจที่จะอ่านและจะเริ่มอ่านหรือหยุดอ่านเมื่อใดก็ได้ มีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อความบันเทิง สื่อที่ใช้อ่านมีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วและอ่านได้ปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การอ่านแบบดังกล่าว นอกจากจะทำให้ได้รับความรู้ ความบันเทิง และเป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกลอยๆจะอ่านจนพัฒนากลายเป็นนิสัยรักการอ่านแล้ว สิ่งที่ผู้อ่านจะได้รับและพัฒนาเพิ่มเติมแบบไม่ได้ตั้งใจ (Incidental Learning) จากการอ่านแบบกว้างขวาง คือ คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา จิรากรณ ผดุง และนิสากร จารุมณี (2554) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการอ่านแบบหลากหลายเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านแบบหลากหลาย เช่นเดียวกับ จิรา จันทรทอง (2553) ที่ศึกษาการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยวิธีบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

การอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนดังปรากฏในงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น แต่กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้มีการกำหนดให้ทุกโรงเรียนนำเอาการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย โรงเรียนจำนวนมากจึงไม่ได้นำการอ่านแบบกว้างขวางมาใช้กับนักเรียน จากการสำรวจเบื้องต้นแบบไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับการใช้การอ่านแบบกว้างขวางในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสงขลา ที่มีหลักสูตรห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program และ Mini English Program ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 9 แห่ง ผู้วิจัยพบว่าโรงเรียนทั้ง 9 แห่ง มีนโยบายให้ใช้การอ่านแบบกว้างขวางถึงแม้จะไม่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติพบว่า มีโรงเรียน 4 แห่งไม่ได้มีการนำการอ่านแบบกว้างขวางมาใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านแบบกว้างขวาง ปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้ไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการนำวิธีการอ่านแบบกว้างขวางมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน 4 แห่งดังกล่าว เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะในการนำการอ่านแบบกว้างขวางมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program (EP) และ Mini English Program (MEP) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน 4 แห่ง ที่ยังไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง เกี่ยวกับความสำคัญของวิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีคำถามวิจัย คือ

ครูและนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program และ Mini English Program ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่ยังไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน และมีความต้องการใช้วิธีดังกล่าวหรือไม่เพียงใด อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางได้ ครูและนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันหรือไม่

3. การดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Design) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรในการทำวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program และ Mini English Program จำนวน 20 คน และนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program และ Mini English Program ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 130 คนที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา 4 แห่ง ที่ยังไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน (ฉบับสำหรับครูและฉบับสำหรับนักเรียน) 2) แบบสัมภาษณ์ครูและแบบสัมภาษณ์นักเรียน

ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมีดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน (ฉบับสำหรับครูและฉบับสำหรับนักเรียน)

แบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ประกอบด้วยคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Likert's scale) ครอบคลุมประเด็น 1) ความคิดเห็นต่อความสำคัญและประโยชน์ในการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง 2) ความต้องการในการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน และ 3) สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางได้ นอกจากนี้มีคำถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นคำถามแบบปลายเปิด หลังจากสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามฉบับร่างทั้ง 2 ฉบับให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและหาค่า IOC พบว่าแบบสอบถามครูมีค่า IOC อยู่ที่ระดับ 0.99 ส่วนแบบสอบถามนักเรียนมีค่า IOC อยู่ที่ระดับ 1.00 จากนั้นปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับครูจำนวน 20 คน และนักเรียนจำนวน 20 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามครูแยกตามประเด็นคำถาม ความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหา อยู่ในระดับ 0.80 0.71 และ 0.51 ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามนักเรียนแยกตามประเด็นคำถาม ความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหา อยู่ในระดับ 0.87 0.67 และ 0.70 ตามลำดับ ผลดังกล่าวแสดงว่าแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับมีความน่าเชื่อถือ

2. แบบสัมภาษณ์ครูและแบบสัมภาษณ์นักเรียน

แบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ฉบับเป็นคำถามปลายเปิด ใช้สอบถามครูผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง สาเหตุที่ไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง และความต้องการในการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ฉบับได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อ โรงเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูและนักเรียนและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2561 (ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560) โดยนำแบบสอบถามส่งที่โรงเรียนด้วยตนเองและนัดหมายการขอสัมภาษณ์ครูและนักเรียน ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนในวันสัมภาษณ์ ในแต่ละโรงเรียนผู้วิจัยสัมภาษณ์ครู 2 คน และนักเรียน 2 คน ที่อาสาให้ข้อมูล ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 20 – 30 นาที ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้จัดบันทึกข้อมูลและขออนุญาตบันทึกเสียงการให้สัมภาษณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับข้อมูลดังนี้

	เป้าหมาย	จำนวนที่ได้	%
แบบสอบถามนักเรียน	130	130	100%
แบบสอบถามครู	20	17	85%
จำนวนครูผู้ให้สัมภาษณ์	8	8	100%
จำนวนนักเรียนผู้ให้สัมภาษณ์	8	8	100%

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีสรุปประเด็น

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามดังนี้ 4.21 – 5.00 มากที่สุด, 3.41– 4.20 มาก, 2.61 – 3.40 ปานกลาง, 1.81 – 2.60 น้อย, 1.00 – 1.80 น้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ในการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t สามารถแสดงผลได้ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสำคัญและประโยชน์ในการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง

ความคิดเห็น	ครู (n=17)		นักเรียน (n=130)		t	df	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
1. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์	4.59	.51	4.23	.83	-1.729	145	.09
2. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษเป็นการเพิ่มความรู้ทางด้านคำศัพท์	4.71	.47	4.45	.74	-1.983	28	.06
3. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษเป็นการเพิ่มความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์	4.12	.78	4.00	.89	-.520	145	.60
4. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การพูด การเขียน	4.18	.64	4.12	.81	-.262	145	.79
5. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.59	.51	4.22	.83	-1.814	145	.07
6. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษเป็นการเพิ่มความรู้ทั่วไป	4.59 (มากที่สุด)	.51	4.02 (มาก)	.79	-2.861 **	145	.00
7. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นของนักเรียน	4.53	.72	4.18	.93	-1.508	145	.13
8. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน	4.18	.73	3.92	.88	-1.170	145	.24
9. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	4.29 (มากที่สุด)	.47	3.76 (มาก)	.93	-3.801 **	35	.00
10. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียน	4.59 (มากที่สุด)	.51	3.85 (มาก)	.96	-3.100 **	145	.00
ความคิดเห็นต่อความสำคัญและประโยชน์ในการใช้การอ่านแบบกว้างขวางในภาพรวม	4.44 (มากที่สุด)	.35	4.07 (มาก)	.58	-2.495 **	145	.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูและนักเรียนมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก (ครู $\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.35 ; นักเรียน $\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.58) ซึ่งครูให้ความสำคัญและมองเห็นประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางมากกว่านักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.495^{**}$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ข้อ 6, 9 และ 10 ซึ่งครูเห็นประโยชน์มากกว่านักเรียนในประเด็นที่ว่า การอ่านหนังสือนอกเวลาซึ่งเป็นการอ่านแบบกว้างขวางช่วยเพิ่มความรู้ทั่วไป (ข้อ 6) ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการอ่านภาษาอังกฤษ (ข้อ 9) และช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียน (ข้อ 10) สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของครูทั้ง 8 คน (100%) ที่ระบุว่า การอ่านนอกเวลาเป็นพื้นฐานของการศึกษา เป็นการเปิดโลกทัศน์แก่นักเรียน นักเรียนจะได้รับความรู้ทั่วไปจากการอ่าน ซึ่งเป็นความรู้ที่นอกเหนือจากตำราเรียน เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวและอยู่ในชีวิตประจำวันของนักเรียน เป็นการเสริมสร้างจินตนาการแก่นักเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จากบริบท และไวยากรณ์ รวมทั้งได้เรียนรู้วัฒนธรรมของต่างประเทศ นักเรียนจะมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น นักเรียนทั้ง 8 คน (100%) ให้ความเห็นตรงกันด้วยการอ่านหนังสือนอกเวลาช่วยเพิ่มคำศัพท์และไวยากรณ์แก่นักเรียน เนื่องจากนักเรียนได้อ่านผ่านสายตา นักเรียนก็จะจดจำคำศัพท์และไวยากรณ์ไปใช้ในการพูดและเขียน เป็นการพัฒนาทักษะต่างๆ ของนักเรียนเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง ผลปรากฏดังแสดงในหัวข้อถัดไป

4.2 ความต้องการ ในการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 2 ความต้องการ ในการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน

ความต้องการ	ครู (n=17)		นักเรียน (n=130)		t	df	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
1. ควรมีการบรรจุการใช้หนังสือนอกเวลาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง	4.29	.69	3.66	.86	-2.915 **	145	.00
2. ควรเพิ่มเวลาเรียนเพื่อที่ครูจะได้มีเวลาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกเวลา	3.76	1.09	3.62	1.06	-.545	145	.59
3. โรงเรียนควรจัดช่วงเวลาเฉพาะเพื่อใช้จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกเวลา เช่น ทุกปลายวันศุกร์	4.06	.83	3.92	.96	-.585	145	.56
4. นักเรียนควรมีโอกาสอ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่สนใจและตามความถนัดของตนเอง	4.53	.51	4.59	.63	.394	145	.69
5. โรงเรียน/เครือข่ายผู้ปกครอง/สมาคมศิษย์เก่า/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือให้นักเรียนอ่าน	4.00	1.00	4.09	.89	.395	145	.69

ความต้องการ	ครู (n=17)		นักเรียน (n=130)		t	df	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
6. ห้องสมุดควรมีหนังสือให้นักเรียนเลือกอ่าน อย่างหลากหลาย ตามความถนัดและความ สนใจของนักเรียน	4.41	.80	4.55	.71	.728	145	.47
ความต้องการในภาพรวม	4.18	.54	4.07	.53	-.775	145	.44

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมครูและนักเรียนมีความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน (ครู $\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.54 และนักเรียน $\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.53) โดยนักเรียนและครูต้องการให้มีการกำหนดการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในหลักสูตร (ข้อ 1) การเพิ่มเวลาเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (ข้อ 2) หรือการจัดช่วงเวลาเฉพาะ (ข้อ 3) นอกจากนี้ยังต้องการให้นักเรียนได้อ่านหนังสือตามความสนใจและความถนัด (ข้อ 4) ทั้งนี้ควรมีการจัดหาหนังสือที่หลากหลายในห้องสมุด (ข้อ 6) และโรงเรียนหรือเครือข่ายผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณการจัดซื้อหนังสือให้นักเรียนอ่าน (ข้อ 5) อย่างไรก็ตามสำหรับประเด็นการบรรจุการใช้หนังสือนอกเวลาไว้ในหลักสูตรเพื่อสนับสนุนการอ่านแบบกว้างขวางนั้น ครูระบุความต้องการดังกล่าวสูงกว่านักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ข้อ 1 $t = -2.915^{**}$) ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของครู 6 คน (75%) ที่ระบุว่าต้องการให้มีการบรรจุการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในหลักสูตร และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม พร้อมทั้งจัดเตรียมคู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางให้ครู นักเรียนจำนวน 8 คน (100%) กล่าวด้วยว่า ต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยต้องการให้ครูสำรวจความสนใจและความถนัดของนักเรียนก่อนที่จะเลือกหนังสือให้นักเรียนอ่านมากกว่าใช้การตัดสินใจของครูเพียงผู้เดียว และนักเรียนต้องการให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ใช่เพียงแค่การสอบเก็บคะแนน

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางได้ ผลการวิจัยแสดงในหัวข้อถัดไป

4.3 สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ปัญหา	ครู (n=17)		นักเรียน (n=130)		t	df	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
1. นักเรียนขาดความสนใจ/แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	4.24 (มากที่สุด)	.75	2.75 (ปานกลาง)	1.13	-7.171 **	27	.00
2. นักเรียนมองว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก	4.29 (มากที่สุด)	.77	2.81 (ปานกลาง)	1.11	-5.359 **	145	.00
3. นักเรียนไม่มีเวลาในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	3.65 (มาก)	1.32	3.09 (ปานกลาง)	1.05	-1.994 *	145	.05
4. การอ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร	3.59 (มาก)	1.12	2.81 (ปานกลาง)	1.10	-2.745 **	145	.01

ปัญหา	ครู (n=17)		นักเรียน (n=130)		t	df	p-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
5. โรงเรียน/เครือข่ายผู้ปกครอง/สมาคมศิษย์เก่า/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือให้นักเรียนอ่าน	3.06 (ปานกลาง)	1.43	3.06 (ปานกลาง)	1.27	.008	145	.99
6. ครูขาดความรู้ในการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสืออ่านนอกเวลาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียน	3.12 (ปานกลาง)	1.32	.	.			
ปัญหาในภาพรวม	3.66 (มาก)	.63	3.10 (ปานกลาง)	.65	-3.340 **	145	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

หมายเหตุ ปัญหาข้อที่ 6 เป็นคำถามเฉพาะครู

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องระดับของปัญหาที่เป็นสาเหตุให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางได้ โดยครูมองในภาพรวมว่าเป็นปัญหาระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.63) แต่นักเรียนระบุว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.65) แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.340^{**}$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ครูระบุสาเหตุของปัญหาในระดับมากที่สุดและมากในข้อ 1 – 4 ในขณะที่นักเรียนระบุในระดับปานกลางเท่านั้น สาเหตุหลักดังกล่าว คือ นักเรียนขาดความสนใจ/แรงจูงใจในการอ่าน (ข้อ 1) นักเรียนมองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก (ข้อ 2) นักเรียนไม่มีเวลาอ่านหนังสือเพิ่มเติมนอกห้องเรียน (ข้อ 3) และเนื่องจากการอ่านดังกล่าวไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร (ข้อ 4) สำหรับประเด็นการสนับสนุนงบประมาณในการซื้อหนังสือทั้งครูและนักเรียนเห็นพ้องกันว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้ครูยังเห็นว่าการขาดความรู้ในการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสืออ่านนอกเวลาเป็นปัญหาระดับปานกลางเช่นกัน ครูจำนวน 8 คน (100%) ให้สัมภาษณ์ว่า ปัญหาหลักเกิดจากตัวนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ โดยมองว่าการอ่านภาษาอังกฤษนั้นยาก เวลาอาจไม่ใช่ปัญหาใหญ่สำหรับนักเรียน นักเรียนมีเวลาเพียงพอที่จะอ่านหนังสือนอกเวลา เพียงแต่ใช้เวลาไปกับการเล่นเกมในโทรศัพท์มือถือ อีกทั้งครูมีภาระงานความรับผิดชอบในโรงเรียนค่อนข้างมาก จึงไม่มีเวลาจัดกิจกรรมโดยใช้การอ่านแบบกว้างขวางแก่นักเรียน นักเรียนทั้ง 8 คน (100%) ให้สัมภาษณ์ว่า ปัญหาหลักที่ทำให้ไม่สามารถอ่านหนังสือนอกเวลาได้นั้นเป็นเพราะไม่มีเวลา เนื่องจากมีการบ้านจำนวนมาก

5. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยจะเห็นว่านักเรียนและครูมองเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวาง โดยมองว่าการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด ทักษะการเขียน ตลอดจนทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เป็นไปตามทฤษฎีของ Day

and Bamford (1998) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรา จันท์ทอง (2553) จิราภรณ์ ผดุง และนิสากร จารุมณี (2554) นิสากร จารุมณี (2557) อมฤตา โอมณีและนิสากร จารุมณี (2559) และ Yamashita (2013) ที่ต่างพบว่า การอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียน นักเรียนและครูต่างมีความต้องการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง โดยครูต้องการให้มีการบรรจุการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในหลักสูตร และต้องการคู่มือในการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางพร้อมทั้งการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ครู นักเรียน ต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางโดยจัดหาหนังสือตามความถนัดและความสนใจของนักเรียนและจัดกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mikami (2017) ที่พบว่า นักเรียนขาดประสบการณ์การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางและมีความต้องการที่จะอ่านแบบกว้างขวาง สำหรับปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางได้นั้น ทั้งนักเรียนและครูมองว่าเป็นเพราะไม่มีเวลา เนื่องจากภาระงานและความรับผิดชอบ ครูยังมองอีกว่าปัญหาหลักมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนขาดความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมองว่าการอ่านภาษาอังกฤษนั้นยาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรา จันท์ทอง (2553), ฐิตินันท์ คงบางปอ (2550), สนิท ยืนศักดิ์ และสุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล (2551) และ Chang, C-S. & Renandya, W.A. (2017) ที่ระบุว่า นักเรียนไทยอ่านน้อย ขาดแรงจูงใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมองว่าภาษาอังกฤษมีความยาก ทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าครูและนักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางและมีความต้องการใช้วิธีดังกล่าว จึงควรมีการบรรจุการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในหลักสูตร กำหนดให้มีการใช้การอ่านแบบกว้างขวางอย่างเป็นรูปธรรม จัดหาหนังสือที่หลากหลายตอบสนองความสนใจและความถนัดของนักเรียน จัดกิจกรรมหลังการอ่านที่หลากหลายน่าสนใจ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ครู ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาภาระงานของครูและเพิ่มเวลาอ่านให้นักเรียนเพื่อที่ครูและนักเรียนจะได้จัดหรือร่วมกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หรืออาจจะสอดแทรกการอ่านแบบกว้างขวางไว้ในนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ด้วยการเปิดเป็นชุมนุมรักการอ่าน หรือกิจกรรมบันทึกการอ่าน เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ขอบเขตงานวิจัยในครั้งนี้ ใช้ประชากรที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษและนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Program (EP) และ Mini English Program (MEP) เท่านั้น งานวิจัยครั้งต่อไปควรครอบคลุมประชากรครูสอนภาษาอังกฤษและนักเรียนห้องเรียนทั่วไปด้วย เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง ความต้องการใช้การอ่านแบบกว้างขวาง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวข้อง ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันกับประชากรในโรงเรียนที่มีโปรแกรมห้องเรียนพิเศษหรือไม่อย่างไร และควรเพิ่มจำนวนประชากรครูเพื่อความหลากหลายของข้อมูล และอาจจะครอบคลุมบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม นอกจากนี้ งานวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาผลการใช้การอ่านแบบกว้างขวางแบบเต็มรูปแบบ เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้ความสัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจการอ่านแบบกว้างขวาง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฐิตินันท์ คงบางปอ. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะคิด และแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- สนิท ยืนศักดิ์ และสุกัญญา เกาะวิวัฒน์กุล. (2551). ทักษะและพฤติกรรมของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพะเยา. *วารสารนเรศวรพะเยา*. 5(2), 190-197.
- จิรา จันทร์ทอง. (2553). *การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- จิราภรณ์ ผดุง และนิสากร จารุมณี. (2554). การใช้กิจกรรมแบบหลากหลายเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. 3(1), 71-91.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). *รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2558: บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. สืบค้นจาก: <http://www.niets.or.th>
- อมฤตา โอมนี และนิสากร จารุมณี. (2559). การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. 8(2), 104-131.
- Charumane, N. (2014). Idea sharing: The use of read-share-act to promote extensive reading. *PASAA*, 47, 184-197
- Chang, C-S. & Renandya, W.A. (2017). Current practice of extensive reading in Asia: Teachers' perceptions. *The Reading Matrix: An International Online Journal*, 17, 1-16.
- Day, R. & Bamford, J. (1998). *Extensive reading in the second language classroom*. New York, Cambridge University Press.
- Mikami, A. (2017). Students' attitudes toward extensive reading in the Japanese EFL context. *TESOL Journal*, 8(2), 471-480.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skills in a foreign language*. Great Britain: Reed Educational and Professional Publishing Limited.
- Yamashita, J. (2013). Effects of extensive reading on reading attitudes in a foreign language. *Reading in a Foreign Language*, 25, 248-263.